

РЕШЕНИЕ

№ 6490

гр. София, 31.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 26.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **6779** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Е. М. Г., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], [улица], офис 2, партер, чрез адв. К., срещу Заповед № 144 / 28. 06. 2023 г. на председателя на Комисията за защита на потребителите, за прекратяване на служебното правоотношение.

В жалбата се излагат твърдения относно незаконосъобразността на заповедта. Посочва се, че заповедта е издадена при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, тъй като служителят не е уведомен за започване на производството и от същия не са изискани допълнителни документи. Твърди, че не е налице обективна невъзможност за изпълнение на задълженията си, тъй като не са настъпили обективни обстоятелства, които не зависят от волята на страните. Сочи се трайно неизпълнение на съдебни решения от страна на ответника. Излага доводи, че издадения акт не съдържа никакви мотиви и е издаден в противоречие с целта на закона. Моли, съдът да постанови решение, с което да се отмени оспорената заповед. Претендира разноските по делото.

Ответникът - председателя на Комисията за защита на потребителите /КЗП/, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Прави възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение. Претендира адвокатско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа

и правна страна следното:

Със Заповед № 108 / 22. 06. 2022 г. на председателя на КЗП е прекратено служебното правоотношение на Е. Г., на основание чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДСл, поради липса на дигитални умения.

С Решение № 7182 / 28. 11. 2022 г. по адм. д. № 6369 / 2022 г. по описа на АССГ, е отменена Заповед № 108 / 22. 06. 2022 г. на председателя на КЗП.

С Решение № 6288 / 13. 06. 2023 г. по адм. д. № 1464 / 2023 г. по описа на ВАС, е оставено в сила решението на АССГ.

Със заявление от 23. 06. 2023 г. Е. Г. е поискала да бъде възстановена на заеманата преди уволнението длъжност.

Със заявление от 27. 06. 2023 г. Е. Г. е посочила, че не е допусната на работа, както и че при среща с председателя на КЗП, същият ѝ заявил, че няма да изпълни съдебните решения.

Със Заповед № 143 / 28. 06. 2023 г. на председателя на КЗП Е. Г. е възстановена на длъжността „директор“ на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. към Главна дирекция „Контрол на пазара“ .

Със Заповед № 144 / 28. 06. 2023 г. на председателя на КЗП, е прекратено служебното правоотношение на Е. Г., като „директор“ на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. към Главна дирекция „Контрол на пазара“ , на основание чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДС. Заповедта е връчена на същата дата.

С жалба вх. № Ц-03-6486 от 11. 07. 2023 г., е оспорена заповедта по съдебен ред.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Оспорва се в срок, подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Заповедта е издадена от компетентния административен орган, но при съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

Спорът по делото касае наличието на основанията по чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДСл за прекратяване на служебното правоотношение и по – конкретно наличие на обективна невъзможност държавният служител да изпълнява служебните си задължения.

Разпоредбата, на която се позовава органът по назначаването, изисква промяна в обстоятелствата, която възниква въпреки и независимо от волята на всяка от страните по правоотношението и която води до невъзможност за изпълнение на задълженията на конкретната длъжност.

В конкретния случай обаче, освен посочване на законовата норма, не се съдържат никакви мотиви в какво точно се състои обективната невъзможност служителя да изпълнява задълженията си.

С разпореждането за насрочване на делото, са дадени изрични указания на ответника, да представи цялата преписка по издаването на оспорения акт, включително докладни записки, предложения или други документи дали му основание да приеме, че служителят е в обективна невъзможност да изпълнява служебните си задължения.

Видно от изявлението на процесуалния представител на ответника, отразено в протокола от проведеното заседание, няма други доказателства, които могат да се представят и които да докажат основанията посочени в оспорения акт.

В този смисъл, въпреки предоставената от закона възможност да действа при

условията на оперативна самостоятелност, административният орган е следвало да изложи в заповедта какви са конкретните причини, обосноваващи обективната възможност Г. да изпълнява задълженията си. Неизлагането на мотиви в тази насока съставлява съществено нарушение на административно-производствените правила и е основание за отмяна на акта на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 АПК. В този смисъл е и т. 2 от Тълкувателно решение № 4 от 22. 04. 2004 г. на ВАС по д. № ТР-4/2002 г., съгласно която липсата на мотиви във всички случаи е основание за отмяна на издадения административен акт.

В тази връзка следва да се отбележи, че пълната липса на мотиви в оспорения акт очевидно сочи за тенденциозно отношение по отношение на жалбоподателката и желание да се прекрати правоотношението въпреки всичко. Видно е, че предходна заповед за прекратяване на служебното правоотношение е отменена от съда, но вместо да изпълни съдебните актове, ответника издава нова заповед, по отношение на която още при пръв прочит си личи нейната незаконосъобразност, поради тоталното погазване на закона и липсата на мотиви и форма на акта. В случая, от страна на председателя на КЗП е налице само формално изпълнение на влезли в сила съдебни решения, като веднага след възстановяването на държавния служител, следва нова заповед за прекратяване на служебното правоотношение, на същото правно основание, което вече е прието за незаконосъобразно от съда, но вече дори и без да са направи опит за поне някакво мотивиране на акта. Издаването на подобен акт граничи с административен произвол, а неизпълнението на съдебните решение, нарушава принципите на правовата държава. Следва да се отбележи и вредите за бюджета на ведомството, тъй като след всяко признаване на уволнението за незаконно се дължи и обезщетение за оставянето на служителя без работа, каквото не би се дължало ако не беше издаден незаконосъобразен акт.

При този изход на спора, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, ще следва ответника да заплати на жалбоподателя, направените разноски, които са поискани и които са в размер на 1200 лв., видно от представения договор за правна защита и съдействие и доказателствата за тяхното заплащане. В тази връзка съдът намира за неоснователно направеното от процесуалния представител на ответника възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение, тъй като същото въобще не е прекомерно. Само за сведение следва да се посочи, че ответника, макар и да разполага с юрисконсулти е сключил нарочен договор с адвокат за осъществяване на процесуално представителство, като договореното и съответно заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 1000 лв. отново е вреда за бюджета при положение, че изначално си личи незаконосъобразността на издадената заповед.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на Е. М. Г. от [населено място], ЕГН [ЕГН], Заповед № 144 / 28. 06. 2023 г. на председателя на Комисията за защита на потребителите, за прекратяване на служебното правоотношение.

ОСЪЖДА Комисията за защита на потребителите – [населено място], [улица], да заплати на Е. М. Г., от [населено място], ж. к. Л., [жилищен адрес] вх. „Г“, ап. 78, ЕГН [ЕГН], направените по делото разноски в размер на 1200 (хиляда и двеста) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен

административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: